

som oftest sidder hjemme paa deres Kontorer og ved Hjælp af en Del Personale gennemgaar de Sager, der sendes til dem.

Disse maatte kunne behandles meget simplere; hvis man f. Eks. i nogen Maade vendte tilbage til den Ordning, der i saa Henseende var gældende tidligere. Jeg tror i hvert Fald ikke; det er nødvendigt her at ofre de Beløb, der er Tale om. Ved en fornuftig Fremgangsmaade maatte man kunne komme til en Ordning, der kunde være tilfredsstillende for Retsplejens Udvøelse og alligevel medføre Besparelser. Jeg tillader mig at pege paa dette, idet jeg tror, der her er et Omraade, hvor der er noget at gøre.

Saa blot en enkelt Bemærkning med Hensyn til den Tale, der alt er ført her og andetsteds angaaende Tilvebringelsen af en ny Valglov. Jeg skal naturligvis ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal; det bliver der senere Lejlighed til for de forskellige Partiers Vedkommende, naar Sagen maatte komme frem her i Rigsdagen, men blot henstille, at man ved Udarbejdelsen af et Forslag til en ny Valglov gaar noget forsigtigt til Værks, at man ikke kommer ind paa at foreslaa noget, der vil føles som en Hensynsløshed overfor visse Landsdele eller visse Grupper af Vælgere, som har Lejlighed til at give deres Mening til Kende og ønsker deres Anskuelser repræsenteret.

Jeg henstiller, at man saa vidt gør ligst tager Hensyn til Traditionen, at man f. Eks. er varsom med at komme ind paa — hvad jeg har set nævnt offentligt som noget, der for Alvor skulde have været Tale om, at Bornholm skulde udgøre een Valgkreds. Jeg ved vel, at hvis man fra hvert Sted vil møde frem og sige: Rør ikke os, saa er der ingen Vej frem; men jeg tillader mig alligevel i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at siden vi fik den frie Forfatning, som vi kalder den, indført her i Danmark, har der været to Folketingsvalgkredse paa Bornholm, og jeg tror, man fra alle Sider vil være enig om at beklage en fremtidig Ordning, hvorefter Bornholm her i Folketinget kun skulde være repræsenteret af een Mand.

Der er ogsaa en anden Ting, der interesserer mig, naar Talen er om Tilvebringelsen af en ny Valglov, og det er Spørgsmaalet om Minoriteternes Repræsentation; og som et enkelt Eksempel kunde man nævne det slesvigske Partis Repræsentation her i Folketinget. Mon det ikke stiller sig saaledes for de allerfleste af os, at vi meget vilde beklage, om en ny Valglov eventuelt skulde blive af den Karakter, at den f. Eks. forhindrede det slesvigske Parti i at blive

repræsenteret her i Folketinget? Jeg tror, vi er interesserede i, at der er Adgang for et Mindretal som dette til at have en Repræsentation her, hvorigennem det kan fremføre de Besværinger, de Ønsker, Klager, eller hvad det nu maatte være, der rører sig i den paagældende Kreds af Befolkningen. Jeg henstiller altsaa, at man er varsom, naar man skal i Lag med en Ordning af dette Spørgsmaal.

Til allersidst ønsker jeg at udtale min Glæde over de Bemærkninger angaaende Krisen og Foranstaltninger til Modarbejdelse af Krisens Virkninger, som forleden Dag her fra denne Plads blev fremsat af det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen. Det ærede Medlem beklagede, hvis vi her inde paa Rigsdagen atter sluttede denne Vinter af, uden at der paa noget Omraade virkeligt var indført Foranstaltninger, der tog Sigte paa at hjælpe paa de Omraader, som der har været saa megen Tale om. Jeg vil gerne udtale Ønsket om, at de Bemærkninger, som det ærede Medlem i saa Henseende fremsatte, maa være Udtryk for Villien hos store Kredse her i denne Sal. Jeg er enig med ham om, at hvis man ikke viser Imødekommenhed fra de forskellige Sider, vil man fremdeles staa og stampe i det; men saa vil det desværre ogsaa gaa saaledes, at man i store Kredse ude omkring i Landet siger, at det i Virkeligheden er en Falliterklæring fra Lovgivningsmagtens Side.

Vi maa komme ind paa at vise nogen Forstaaelse, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han for sit Vedkommende var villig til at række Haand til en Forhandling om Realiteter paa det Omraade, som saa længe har beskæftiget Tinget, desværre uden at dette hidtil har ført til praktiske Resultater. Jeg udtaler Ønsket om, at denne Vinter ikke maa gaa til Ende, uden at man paa et og andet Omraade maa være naaet til at gennemføre Foranstaltninger, der virkelig betyder en Mildnelse af de højst ubehagelige Forhold, som saa mange Tusinde af vore Landsmænd lever under.

Chr. Ernst Christensen: Jeg skal ganske kort fremdrage et Par lokale Spørgsmaal fra de Egne i Sønderjylland, som jeg repræsenterer. Forskellige ærede Medlemmer har her ved Finanslovbehandlingen og ved anden Lejlighed berørt de økonomiske Forhold i Sønderjylland, og der er stillet vidtgaaende Krav til Regeringen med Hensyn til Afhjælpning af de forhaandenværende Vanskeligheder. Jeg skal ikke